KRONIKA
POSEIDONU

V případě ztráty prosíme
o navrácení této knížky
na adresu oddílu –
Vodácký oddíl Poseidon
Oddělení knižního ODDM Praha 1
Masarykovo nábřeží 2
110 00 PRAHA 1

Děkujeme!

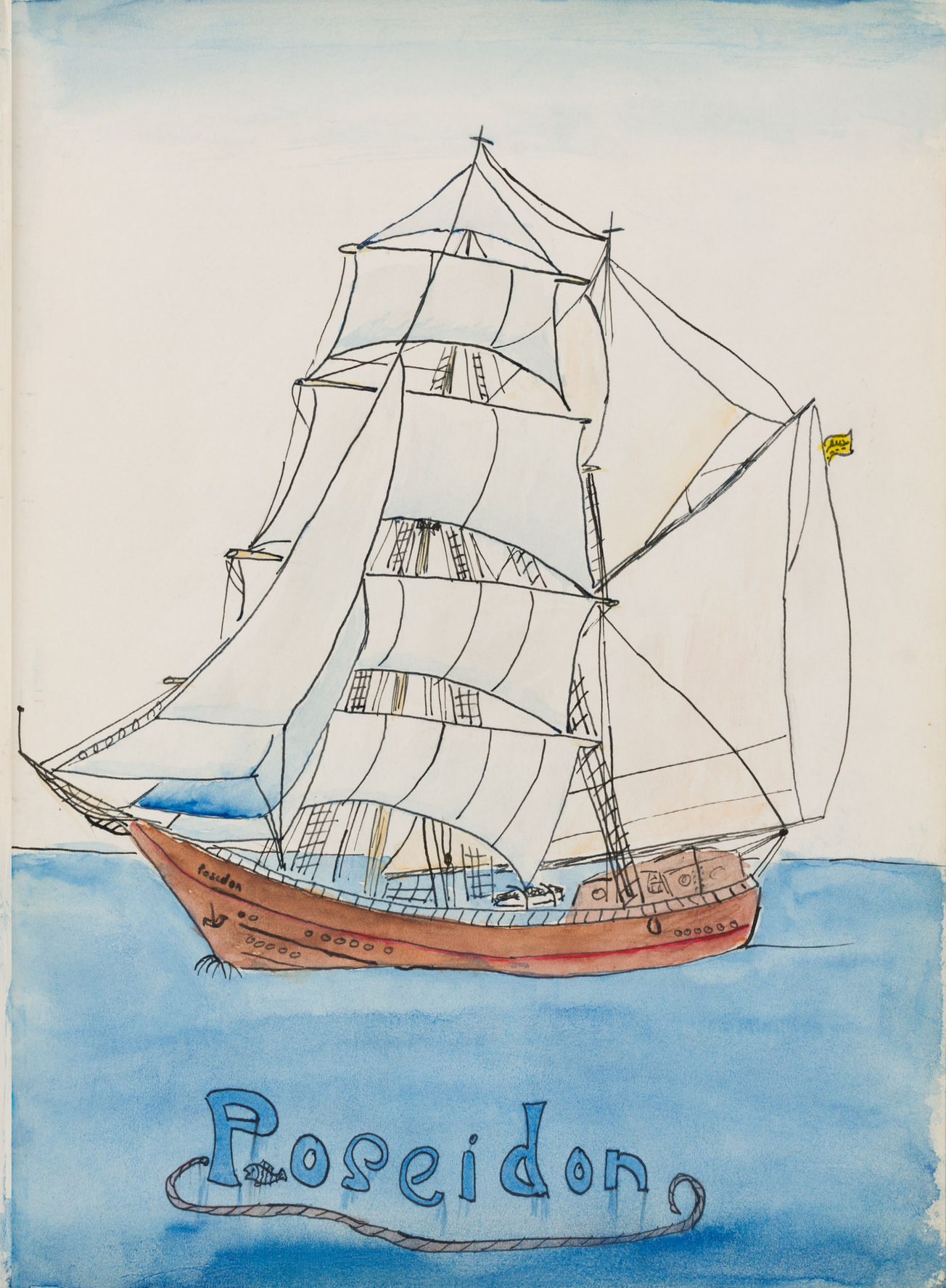
Poseidon

Každá správná kronika či lodní deník by měly obsahovat dobu vzniku a sestavu. Protože tak zatím nikdo neučinil, napravuji to. Kroniku dostal oddíl na své nadílce 23.12.1980 a ta je také jako první zapsána. Sestava POSEIDÓNU je následující:

Skandra	v oddíle od října	1977
Mirdži	od prosince	1977
Jumbo	od října	1977
Žorž	od března	1978
Bédá	od dubna	1978
Mikel	od dubna	1978
Macik	od prosince	1978
Jana	od prosince	1978
Rajka	od února	1980
Špalek	od února	1980
Jarmila	od dubna	1980
Helena	od dubna	1980
Eva	od dubna	1980
Edita	od dubna	1980
Jarka	od dubna	1980
Petr	od června	1980
Fletcher	od října	1977

NADÍLKA 1980

Odbíjí čtvrtá hodina a pomalu se schází celý oddíl. Pomalu se stmívá. Klubovnou je cítit vůně frantiků, která zaplňuje místnost modrou mlhou. Na zahradě má být promítání, které není; jen část Bohuše. Pak se upíná slova. Špalek s dobovými rukyvy. Čtvrtý kárají pantoflem rozkrojované jablka. Posloužíme se skopu skořápky ze smíchama až je ovlivníme nakonec vhozením jablka do vody. Pak odnášíme své lodky na Vltavu. Nejdříve a nejdříve vydrtíte smíchu a Catka Mokrinu, ale kdo ví?.. Poslechneme něco málo o „Divokém Západě" a pana Lynchovi a Forku. Přichází zpívanda a s ní nadílení dárků. Nadílku ukončuje zpívanda na, které jsme se naučili dvě písničky. Měsíc je v úplňku a na stromečku dohořívá svíčka. Je teplá noc, sněhu se pomalu ztrácí.

George

WHEN

Jarmila
Eva
Edita
Bedřa
Midži
Jerka
Mikel
Špalek
Petr
Helena
Skandra
Rajka
Žorž
Marketa
Jana

Hosté

Lenka N.
Petr J.
Marketa M.
Lenka B.
Marketa B.

Vedení

Zero
Vevera
Fletcher

1: My lord, what of warning :/
when the stars begin to fall

1, 1: Oh sinner, what will you do :/
when the . . .

2, 1: You'll weep for rocks and mountains :/
when . . .

3, Well 1: There'll be time you find salvation :/
when the . .

4, And 1: Who will hear the shout of victory :/
when . . .

1, Duněním kopyt večer slychávám
uhledím jarní kuryr jede k nám
v pěcejích řeka zvoní a jaremvitr voní
Přijeď jarní kuryr, dobře ho znám
1: Ví celý kraj to ví,
veze nám jaro v brašně tedlouhý :/

2, Zase dou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty tanlavý
Dobře ví moje milá i kdyby vila byla
tyhle tanlavý boty nezastaví
1: Mám boty tanlavý
by ani kanclem nezastaví :/

3, Musím jít mraky táhnou nad hlavou
musím jít stepou bílou tanlavou
neplaky, že se ztratím, za dvoka se vrátím
prošlapám cestu domů jarní travou
1: Víš, ty to dobře víš
by moje boty nezastavíš :/

Fl.

1. DEN

Ráno vítá některé rozespalé, ale veselé tváře na Hlavním nádraží kde se zrovna pořádá odjezd (vánoční) na již tradiční vánoční výpravu směr ke Krakonošovi do Horního Maršova. V 7⁰⁰ nasedáme všichni svorně do expresu a už „ujajá, ujajá, výpravčí už na nás mává.... cestou panuje radost a veselí a člověčí se baví každým coulem jak kdo dovede. Přestupujem ve Svobodě n/Úpou, kde jediným černým bodem je, že Edy zlomila špici. Ale to už sedíme či stojíme v autobusu a zanedlouho vystupujem na bláivé a strašně šeredné silnici, odkud je již vidět na naši další část života, kterou zřejmě strávíme v chatě, nepříliš dobře položené. Takovéto „drobnosti" nás však jen tak nevyvedou z omylu. Po hodince strávené vybalováním a lenošením se scházíme ve „společenské místnosti" kde se dovídáme pár organizačních věcíček a okolo 15⁰⁰ vyráží jednotlivci, či dvojky (máslo) na samostatné exkurse do okolí. Podrobné zprávy rozespaný doleje. Jedná se hlavně o stavy sjezdovek a běhovek u nás v okolí. Nuže:...

ODBORNÝ ZPRAVODAJ

Midži - Marketa; Bec pod Sněžkou - sjezdovky: je to sjízdné, občas drobet ledu, sem tam kámen či díra, všeby jezdit nedoporučuji jít v lyžákách

Marketa - Lenka - zač ubrácet rohy u Mařšové?

Co: drogerii, manikúru, pedikúru, holičství a kadeřnictví, obuv, textilní zboží, doudcí potřeby, lékárnu, poštu, maso-uzeniny, ovoce-zelenina, potraviny, hotel - Slavoy.

Rajka a Jana: procházka za účelem kultury
návštěva místního kostela
a hřbitova.

MICHEL + HELENA: Příjemná procházka ledovou cestou (spousta odtržek a modřin) na stanici lanovky na Sněžku (CCA 2 km).
Vlek nejezdil a nepojede.

TEAM BÉDA + ŠORŠ: ŘÍCHORSKÁ BOUDA: SNĚHU MÁLO STÁL
DÁLSI NEBUDE STOP VOKOLÍ TAKY
MÁLO SNĚHU STÁL

Jarka + Skazdra: směr - za dolu, do strane, kopce, vrchol
pocit do kopce (a předtím) přes
Rozcestí a Břažanam na Malou Kamenou
boudu.
sníh - nikde - prý na Černé hoře !?

Eva + Jarca: návštěva kostela, potom po silnici
kolem silnice a vzhůru do svahu
do cizí zahrady, na radu zahrádky
na hřbitov - obhlídka hrobů, náhrobků
a kostela, sněhová situace
neuspokojivá

Edita + Peter: lezli jsme kvůr už dlouho lesem
až jsme přišli na Rychorskou bou-
du. Tam jsme se občerstvili čajem
a vyptali se na sněhové podmínky.
Dopomohli nám několik
lidí. Dopomohli nám několik
prima věcí, jako vyjít lanovkou
na Sněžku (nejezdí) nebo jít auto
na Sněžku (nejezdí) nebo jít auto
pěšky na Luční boudu (tady Pajdl
jediná možná tečka je prý po hřebenech)

Večerom dama, poslech a čtení, kterýžto zaujalo 2 h

Mída

2. DEN

Ráno jsme byli probuzeni v sedm hodin a po logickém problému (dešťová kapička) a snídani jsme se dohodli u autobusu zastávky a nedaleko čekali autobus. Ten nakonec přijel, ale nejel do Pece vyhlídl na p. Pomeran bundy. Přesto nastoupili jsme hlídači, tak zjezdáni. Sjezdáni až asi v polovině cesty vystoupili a přesedli na autobus do Pece. My hlídači jsme vystoupili až na Przekopích, kde nás čekalo nemilé překvapení. Nebyl sníh a tedy, tak se rozhodli na hlídky. Přesto jsme se vydali do vrchů v dešti, že na hřebenech je sníh plno. Vystoupili jsme na pondu Jelenka a ~~asfalt~~ po cestě Československo-polského pohraničí jsme se ubírali dále. Ani tam, na hřebenech nebyl sníh vhodný pro lidky. Naopak, po cestě byl samý led a navíc přišla taková fujavice, že už nám začínaly opuzat kraje. A přitom jsme byli vzpomínání od nestálého atmosféry s lidkami na zádech. Tak jsme dopili na úbočí Sněžky a začali sestupovat k Obří boudě. HURÁ - cesta byla pokrytá navoštěm sněhem a nové vedla z kopce. Chuť jsme tedy zasuli lidky a sjížděli do sedla u fujavice. Na Obří boudě již se zase cesta změnila v dlouhé klouzaště. Nové cesta zasí-bim - my jsme nevidili, neslyšeli, necítili. Zachránil nás malý kiosek, ve kterém se již ukrylo asi 30 lidí. Pán od kiosku nám nakonec poradil skrytou cestu směrem k Peci - po úbočí Obřího dolu. Tato cesta byla už veselá. Sice s lidkama na zádech, ale nejdení, napili a jsme scházeli do údolí. Hned po prvním kopci přistal pilot (lépe řečeno se sjezdil a nepřistával) a nám bylo veselo. Do spisu asi nebylo jim Fletcherovi a Editě, kterým klouzaly boty, takže jeli do chvíli na zemi. Malý a jiní nezjiš-dili, byli jedaly. Takže zatímco my po cestě lidkali, oni sbírali. Konečně jsme se ocitli v Peci; tam jsme se však nedostali do autobusu. Nezbývalo tedy nic jiného než hodit gas na to-

mena a vydat se pěšky do Meziříčí. Po 5 km nás vzal autobus jedoucí z Poměsních hud. Do chaty jsme došli unavení, hladoví ale šťastní (alespoň já ano).

Jarka

My, borci se zjezdovky: od běžeckého jsme se vydali na Křivavku, zde jsme vystoupili z autobusu na Pomezí a nastoupili do autobusu do Peca. V Peci jsme nemuseli [illegible] přemýšlet kudy se dát, jelikož [illegible] předtím se k [illegible] dané [illegible] — [illegible] zjezdovky, kde by se [illegible] dalo jezdit (Zelvárdy, Branná). Po [illegible] [illegible] [illegible] jsme [illegible] Zadný se vlastní jízdě [illegible] a [illegible] obnosil veníla [illegible] [illegible]. Dle jízdní [illegible] [illegible] dlouhý Pohoří (I), který vyhlásil [illegible] [illegible], jsme [illegible] dili se [illegible]. Odpoledne se [illegible] situace [illegible], jelikož [illegible] [illegible]. S lyžováním jsme [illegible] na některé, které odjeli dříve, [illegible] ani v 16 hodin. Podařilo se nám přemluvit řidiče dálkového autobusu, aby nám zastavil v Mezříčí.

Po večeři se pokračovalo v humoru ve zvané dámě. Hlavní náplň večera – tance.

Helena

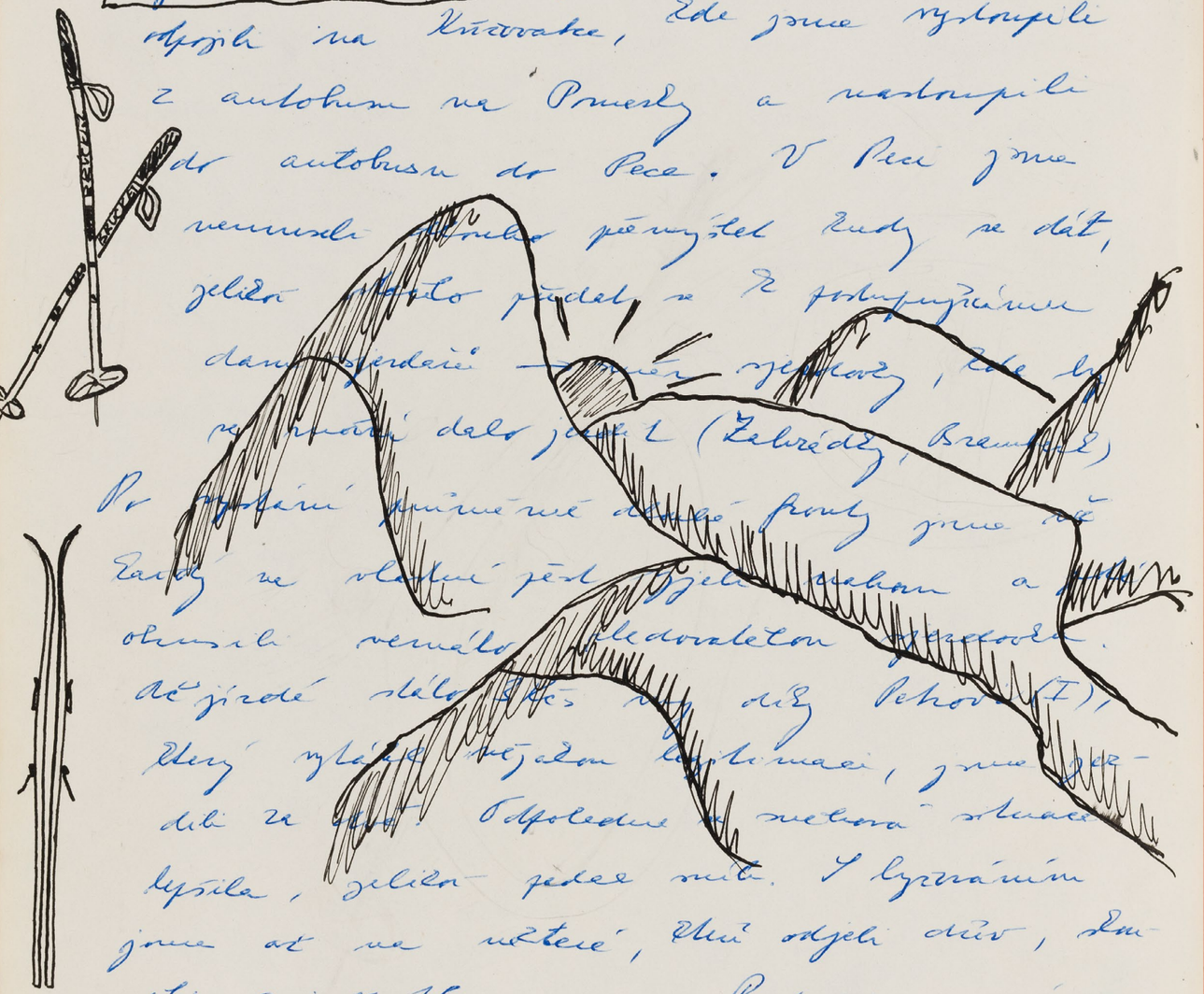

Příprava lodí – Janis, Brik ↓

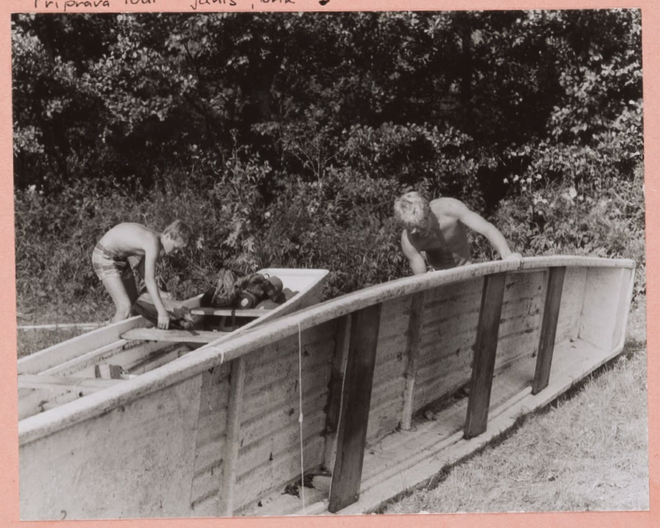

Průšvajk → Před Banskou

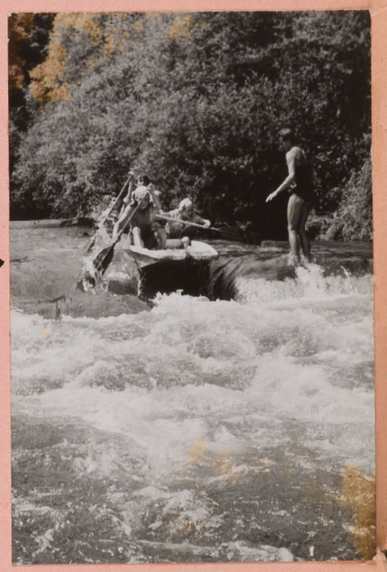

Lepenítko, lepení – Červík, George, Sunu ↓

Myžák ↓

Před nocní plavbou do Banské Bystrice ↓

Ujme ↓

3. den - běžkaři -

Běžkaři si udělali asi víc pochůzů cestou do Šáuských lázní, která vedla po sousi s lyžema na zádech než u Černý hory přes Kolínskou boudu a Zahrádky (sjezdovku) do Pece (tato cesta byla provedena na běžkách). Na Černou horu jsme se vyrazili lanovkou, myslím, že půl druhé hodiny, kdy jsme stáli frontu, by nám netrvalo ani tam vyjít pěšky. Cesta na běžkách a ledě byla velmi zajímavá (pořád z kopce) přímo o ústa. V Peci jsme se u autobusu sešli se sjezdařema a tudíž naše zpáteční cesta byla společná.

Večer

Zítra má být údajně kritický den, tudíž se hodlá-me flákat. No a z toho vyplývá, že dnešní večer a noc můžeme věnovat Diplomacii.
Dělíme se na dvě části - ti co vydrží až do rána (Fletcher, Verera, Špalek, Mudr, Bedřa, Skandra) a ti, kteří půjdou (údajně) spát něco málo po půlnoci (Marcela, Žorž, Jarka, Petr, Markéta, Rajka a jiní „chumlové").

P_7 - Skandra

Hel.

4. DEN - tak zvaný Kritický (údajně)

Krátce po dvanácté je Diplomacie v plném proudu. Selhaly se skupina (rozdělena podle výtahu) odešla na hutě kolem páté a slabší částečně kolem jedné a částečně až po čtvrté. Dříve, nebo spíš až dopoledne stával každý podle svých představ (i ti, kteří Diplomacii nehráli by měli být čerství) a také podle toho prožil či prožívá. Po výdatném obědě (lodní jablko) jsme se vydali na zříceninu Hrádek. Cesta jako vedla nahoru a dolů, a ještě vedu. Naše jsme konečně plán sněhem, kde jsme jezdili po lali kotrmelec směrem do různé upravené věci kterým jsme zabrali celou levku náš mystrnadli: slíbili jsme se tam vrátíme, že se mezi a uzpytle. Ovšem že při tomto okolním průzkumu vznikl pár bouří, odtržení a naražených ešusů.

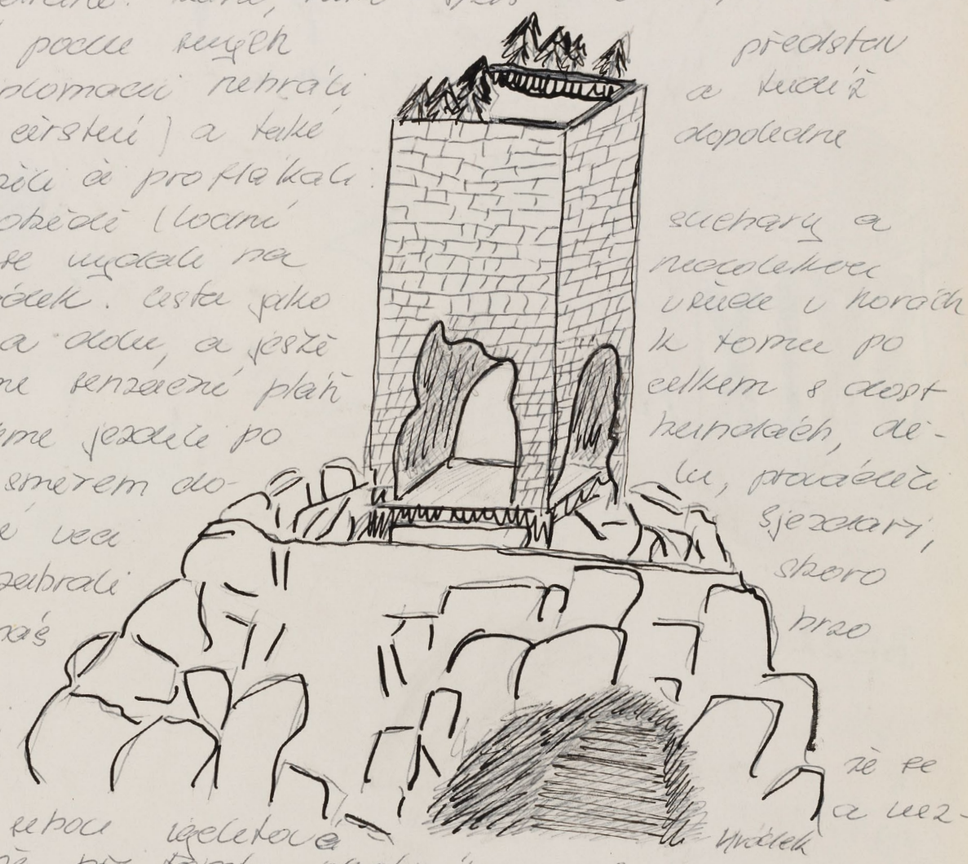

Hrádek jsme nakonec dosáhli. Cestou k němu byla sice krkolomná, ale bylo se rozhodl k postupu, neutoval. Zpátky jsme se vraceli po silnici. Někteří se byli ještě něco koupat a někteří se teď ještě rozšumpnout hříčkovou na pastvinu za vedení Zera. Při jednotlivci se snažilo dostat dovnitř do chalupy za pomoci kuřáci což se jim později podařilo. Večer byl zakončený zpěvankou. Zopakli jsme si nové naučené písničky a také se zasoutěžili. Zpívali jsme na téma kůň, kočiček, kozyla. Soutěž vyhrála Zerova skupina. Ještě před skončením zpěvanky se někteří pomalu začali vytrácet na hutě. Stejně už skoro nacenky ukazovali zítřejší den.

Rajka

JAK NAZAT

OTÁZKA DNE

BĚŽKY

Máme tu další den. Vstává se poněkud brzo. Díky nerozhodné službě kde jsem byl i já musíme odjet autobusem okolo dvanácté hodiny. Bohužel si vyjíždí vlek Bramberg. Pro něj také byl vlek a samotná jízda opravdu zážitkem na dlouhou dobu. Nahoře se snažíme naraty ale to se nějak nedaří tak naráme do kopce. Za dvě hodiny dorážíme na Sirku kde dáváme gulášek. Odtud už vydáváme směr Tesla kde je příjemný večer. Bohužel zde ztrácí část výcviku ale po neúspěšném hledání to nacházíme. Zde nás přivítali s velkým šokem, který nám udělala Edita. Tedy předaří příjemné stoupání a lyže klouzou dál, ovšem směrem dolů. Po únavné cestě se dostáváme na Bílé. Tady jsou dvě možnosti buď na vlekem nebo zpátky na Sirku. Také jsme se rozhodli pro krátkou trasu na Sirku. Přijíždíme na Sirku kde nám chutná. Vyvážíme se pokoje a všechno nutné. Zpátky se vracíme směr Jeřabinka směr. Na výborném jídle sjedli nudli se Špalkem na to Hlaváčkem to nějak nejelo nebo jelo ale spíš se válel po zemi než ale jí sjel. Autobusem z Rce se vracíme nazpátek domů zbylo o dvou skupinové zpěvem vedl Venera. Autobus je nastupám, že tak nastupání tramvaj nejsou ani v Praze.

Sjezdovku se vrátilo opět zvyšk a a jsme velmi nikdy nouze. Je tma a tak je čas na nějaké tradiční a tak dávání večeři, na kterou se připravené nabízené sladké nápoje (bylo dobré) mezi tím lidé plytkají teplou vodou a dobrou svou zpocená těla na dnešní pouť připravený klasické tance, pomalé přecházíme v disco. Čas se ti vrátí tma a tak pokračují do dobelka tance se zpět na pokoje.

gerage

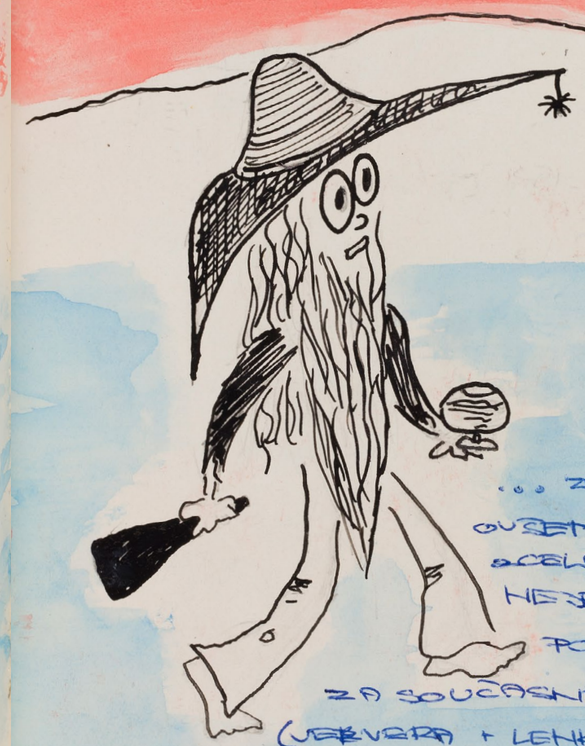

SILVESTR '80

... ZAČAL ÚPLNĚ NORMÁLNÍM BUDÍČKEM, OUSEM JAK SE POZDĚJI UKÁZALO NE ZCELA VŘASNÝM. POLOVINA BĚŽKAŘŮ NEJELA NIKAM, DRUHÁ POLOVINA, POD VEDENÍM VEVERY VYRAZILA, ZA SOUČASNÉ ZTRÁTY ŠPÁKA, V POČTU 2 (VEVERA + LENKA) NA TŮRU „ZA OBČANKOU".

„MY, BĚŽCI ZE SJEZDOVKY" SE VYDÁVÁME ZNOVU NIČIT SVÁ PŘÁTELKA NA STÁLE VYDŘENĚJŠÍ BRAMBERK. I VĚTŠINA ZNÁS ZE CHVÍLI ZELENAVENA, A TAK PLÁBEME NA SJEZDOVCE SKROUNOU SKÝVU A ZAPÍJÍME SI PRAPODIVNÝM NÁPOJEM. MEZITÍM SE NÁS UŽ O DVA MÉNĚ, NEBOŤ ZEROUŠEK SEVŘOU SE ODCHÁZEJÍ SÁNKOVAT! ZTRÁCÍME NA VLEKU NÁS OPĚT HLAVA NEBOLÍ TAKŽE DO KŘÍDEL SEHRNEME ARZ. NA ZPÁTEČNÍ CESTĚ ŠEŠTĚ VYSIDŘÍME MENŠÍ BAR „SNĚŽKA" A TAK SE SICE ÚSPĚŠNĚ NACTÁVÁME DO AUTOBUSU. DOMŮ SE VRACÍME KOLEM TŘETÍ A DO ŘEDÍ HODINY KAŽDÝ TRÁVÍ ČAS JAK UMÍ. VĚTŠINA SE DOMLOUVÁ O TÁBOŘE V RUMUNSKU. ÚDEREM PÁTÉ JSME VŠICHNI V NEDALEKÉM KOSTELE

ZA ÚČELEM POSLOUCHÁNÍ BY SILVESTROVSKÉ MŠE. MEŠ HODNOTIT NEBUDU, TO MYSLÍM ZÁLEŽÍ NA OSOBNÍM PŘÍSTUPU JEDNOHO KAŽDÉHO K VĚCI. TOTIŽ SE OTEVŘEL SMOTNÝ SILVESTROVSKÝ VEČER. JEHO PROGRAM MYSLÍM BYL PONĚKUD VOLNĚJŠÍ, NEŽ JSME BYLI ZVYKLÍ, A NEMOHL VYHOVĚT VŠEM; PŘESTO BYCH HO NEAVRHOVAL A ŘEKL BYCH ZEJMÉNA POCELA ÚSPĚŠNÝ. OBHÁJEL ZÁPADNÍ ZÁLEŽITOSTI, PŘIPOMÍNÁ LIBÁNÍ O PŮLNOCI. TĚSNĚ PO NÍ NASTALA DÍŽA COŽ MYSLÍM, POKUD JSEM BYL JEDINÝ, BYLO PONĚKUD CHUDŠÍ, NEŽ PŮVODNĚ PLÁNOVANÁ „VTÍHÁKA" VEN. ZDE SI MYSLÍM, ŽE BY BYLO NEJLÉPE UKONČIT ZÁPIS, PROTOŽE JE TYTO ŘÁDKY TOTIŽ NOVÉMU ROKU.

Rudy

1.1.1981 – již sedmý den.

Na Nový Rok jsme se probudili pouhé pozdě-ji, takže jsme k snídani zasedali okolo poledne. Lyžování původně nebylo plánované, ale přesto některé nadšence před redením Fletcherem vyjelo na běžky, kteří se plou-žícím kanálem vydali na slibené novoroční klouzání po rybníčcích. Oproti předešlým dnům nám praly sněhové podmínky, neboť přes noc napadlo asi dvacet cm sněhu. Tento jednodenní program se protáhl až do pozdního odpoledne, kdy nás při nástupu čeka-la nemilá zpráva o Petrovi P., který si na běžkách rozsekl koleno a je právě transporto-ván do nemocnice.

Teď už se všechno schylovalo k tanečnímu maratónu, který [illegible] Špalek. Nastal velký problém, z[illegible] myšlené k večeři, musí být [illegible] před a nebo během tance. N[illegible] se všichni trochu nepapali, a [illegible] se začít. První odpadlý pár (Fletcher + Lenka) vydržel asi deset minut, poté odpadly asi po hodinách páry další. Konečně se čtvrtá hodina a to už tančilo pouze osm lidí, kteří byli jistě odhodláni vydržet až do konce. Spalek oznámil, že poslední, pátá hodina bude

nejtěžší, protože bude nejnemálnavější a
opravdu byla. Málem nám dokonce nedo-
volil pravidelnou pětiminutovou přestávku
(vždy po 55 minutách). 100 dřepů, 10 minut běhu,
opět 50 dřepů a 10 s výskokem (vše za neli-
stného odpočítávání Maťka) – to vše jsme
vydrželi a [illegible] půlhodiny po půlnoci
ulehli do [illegible].

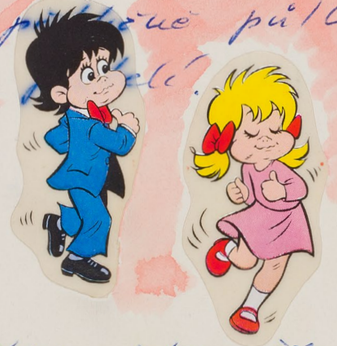

Helena

8. den
Ráno byl hurráček jako vždy. Rozhodnuto: opět
běžkaři vyrazí na nově napadaný sníh, a
sjezdaři budou opět stát kolumnové fronty.
Jedeme do Peca.
Běžkaři jdou po svých nahoru na Smrk. Potom
se dívají směrem na lesní a potom na lyžařs-
kou. Posléze jsme tam úplně zasněženi a částeč-
ně skřehli. Nášlapoval zajíc a zkoušeli pohledy
tamnějších cestníků. Rozhodli jsme se, že sjedeme
dolů do Peca, přijdeme na něco dobrého a pak
se uvidí. V Peci jsme obehli cukrárnu a udělali
si útratu okolo stokorunu. Zpět do Harrsova jsme se
vrátili kousek po svých a velký kus autobusem

Rajka

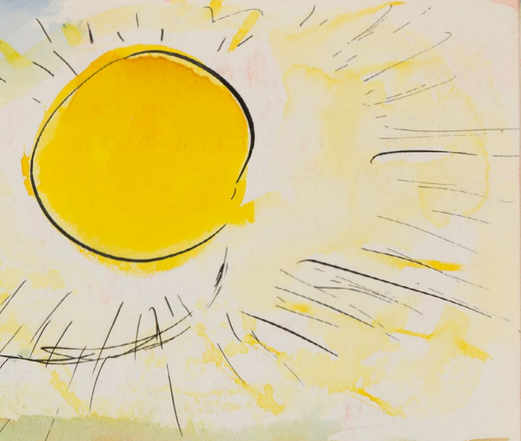

Deváté DEN ZAČÍNÁ DEŠTĚM,
KTERÝ USPÁVÁ UŽ PŘI BUZENÍ
PO MALÉ PŘESTÁVCE DOSTÁVÁME OPĚT
LOGIKO PROBLEMATIKO, PAK PŘICHÁZÍ
SNÍDANĚ A HONEM NA LYŽE
PÁR NADŠENCŮ JDE NA SJEZDOVKU MEZI KTERÝ
PROMOKNOUT KDO ZŮSTAL MĚL MOŽNOST
PRONIKNOUT DO KOSTELA, KTERÝ SE NACHÁZEL
NA HŘBITOVĚ A PAK DO DRUHÉHO PONĚKUD
VĚTŠÍHO KDE SI VEVERKA SE SESTROU
JARKY ZAHRÁLI NA VARHANY. MOHLI JSME
OCENIT TEDY AKUSTIKU KOSTELA.
VENKU NEPŘESTÁVÁ PRŠET SPÍŠ NAOPAK
A TAK SNÍH MIZÍ A ~~TAK~~ H. MARŠOV
SE OCITÁ VE VELKÉ LOUŽI.
POMALU SE ZAČÍNÁ STMÍVAT ZAČÍNÁ
SE PŘIPRAVOVAT VEČEŘE. CHATOU
TO VONÍ SMAŽENOU CIBULKOU
A JÁ OPĚT PLÁCÁM KNEDLE SNAD
BUDOU LEPŠÍ NEŽ MINULE. VRACEJÍ
SE SJEZDAŘI A BĚŽKAŘI. TENTO
DEN NÁS OPOUŠTÍ EDITA A PETR II.
DÍKY SVÝM CHOROBÁM. S NIMI ODJÍŽDÍ
I HODBA, KTERÁ JAKOBY DOZNÍVÁ
JEŠTĚ V CHATĚ. VEČEŘEE
VŠICHNI SE ŽENOU S TALÍŘEM, ALE KDYŽ
VIDÍ ROZVAŘENÉ A NEDOĚLANÉ KNEDLÍKY TAK JE PŘECHÁZÍ CHUŤ NO, ALE
NENÍ TO TAK HROZNÉ. PO VEČEŘI PŘICHÁZÍ POVÍDÁNÍ O ODDÍLE A MATYLDA,
KTERÁ MÁ OBJASNIT PROČ ZDE JSME. NEJDŘÍVE PŘICHÁZÍ TEDY VEJÍ
ČTENÍ, PRVNÍ DOPIS ŘÍKÁ: JSEM ZDE ZE SETRVAČNOSTI" ALE KDYŽ JSEM SE
NAD TÍM ZAMYSLEL TAK MI PŘIPADÁ, ŽE SE PROSTĚ ŘEKLO, ŽE JE NĚCO
NAPÍŠE A NIC. JÁ DOKÁŽU NAPSAT, ŽE JSEM TADY ~~ZE ZE~~ SETRVAČNOSTI, ALE
CO JE TO PLATNÝ KDYŽ PROTO NIC NEUDĚLÁM. PŘICHÁZÍ DEBATOVÁNÍ
O TÁBOŘE. DOHODLI JSME SE, ŽE POJEDEME DO TRASTEVÁRSKÝCH ALP,
A PAK SJEDEME NA PÁR DNŮ K MOŘI. PŘICHÁZÍ PLÁN NA LEDEN, ÚNOR
A BŘEZEN. FLETCHER NÁM VYSVĚTLUJE PROBLÉM, KTERÝ NEUSTÁLE TRÁPIL
ŠPALDU, MIKELA A MIDŽIHO. PAK SE VŠICHNI NEBO ASPOŇ PÁR LIDÍ VRHÁ
NA ÚKLID NEBO ASPOŇ DOKONČUJE TUTO ÚLOHU SLUŽBA. VŠE JE PŘIPRAVENO
A JÁ TAK SNAD VŠICHNI MAJÍ NEPŘÍJEMNÝ POCIT, Z TOHO, ŽE ZÍTRA
BUDEME MUSET OPUSTIT TUTO CHALUPU, A TAK USÍNÁME SNADĚJÍ, ŽE
SE PŘES NOC NĚCO STANE, ŽE TŘEBA NAPADNE TOLIK SNĚHU, ŽE MY
BUDEME UZAVŘENI V CHATĚ. KAŽDÝ USÍNÁ S NĚČÍM JINÝM
CO CHCE UDĚLAT V PŘÍŠTÍM ROCE ZA CHVÍLI UŽ KAŽDÉHO ZMÁMIL SPÁNEK
KTERÝ ZRUŠÍ PŘÍŠTÍ DEN.

ZORE

DESÁTÝ DEN PŘICHÁZÍ POMĚRNĚ BRZY A TAK SE POMALU VYKOLEBÁME Z POSTELÍ A HONEM ZABALÍT POSLEDNÍ VĚCI A NA AUTOBUS, KTERÉMU SE ZŘEJMĚ MOC NECHCE VYJÍT A TAK POMALU ZNERVOZŇUJEME A TAK SE V DÁLCE POMALU VYNOŘUJE SNAD POSLEDNÍ AUTOBUS, VE KTERÉM SE OBUVUJE ZERO A TAK SE DOSTÁVÁME POMALU, ALE PŘECI DO SVOBODY KDE NALEZÁME DO TŘÍMĚŘ ROZJÍŽDĚJÍCÍHO SE VLAKU. VE VLAKU SE ZÁBAVA ROZVÍJÍ ZPÍVÁNÍM ČTENÍM A HÁDÁNÍM PROJÍŽDÍME TUNELEM A OCITÁME SE NA HL. NÁDRAŽÍ VYTAHUJEME SVÁ ZAVAZADLA A VYPADÁME JAK VÁNOČNÍ STROMEČKY LOUČÍME SE A POMALU SE ODEBÍRÁME DOMŮ A DO STAROSTÍ VŠEDNÍCH DNŮ.

ZORE

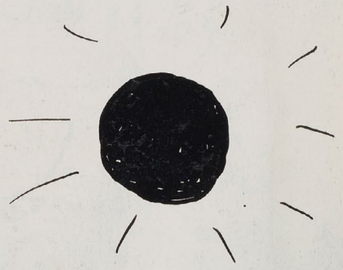

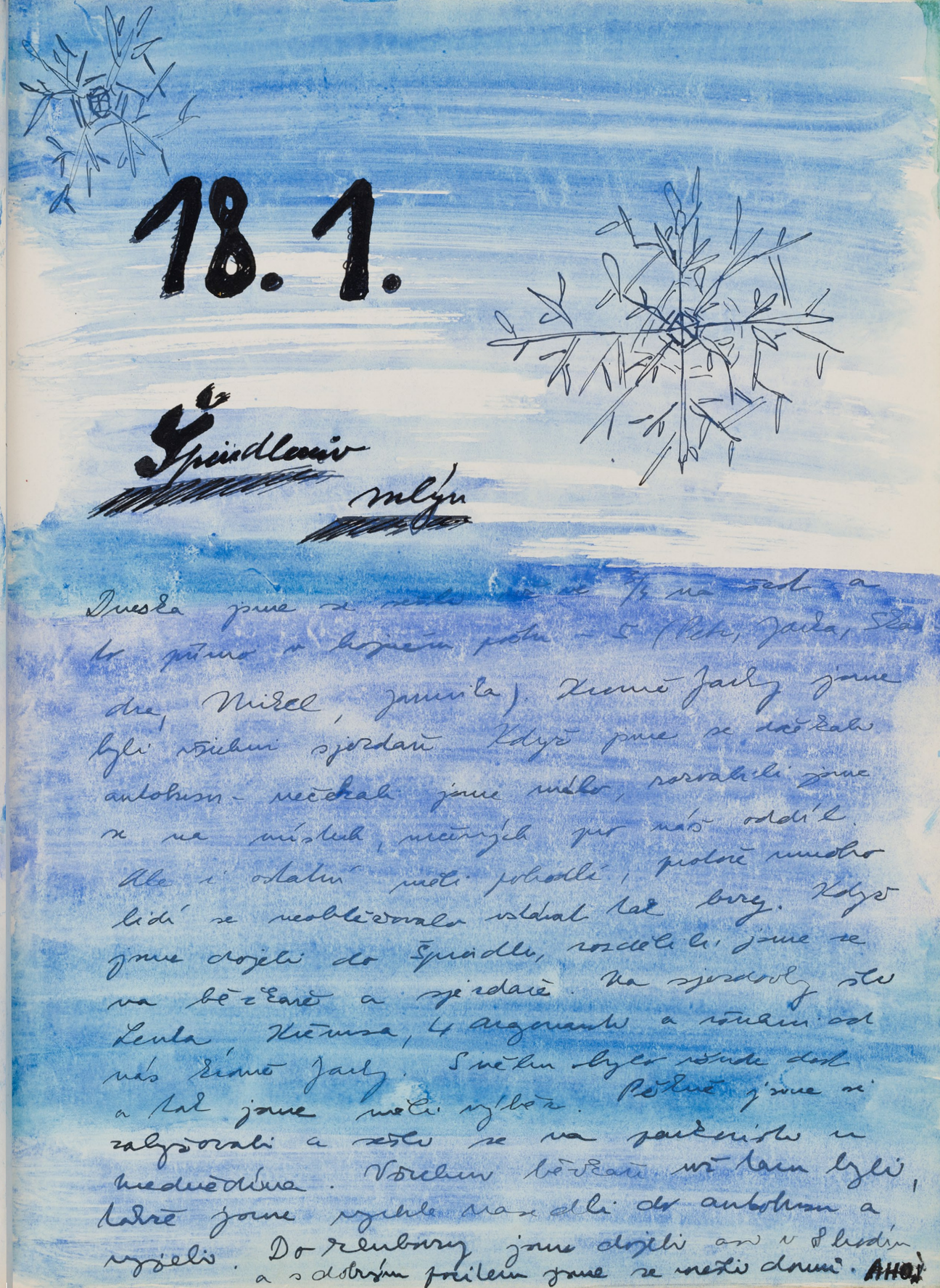

Schůzka

1981

20.1.

Vlastně je to první schůzka v tomto roce, protože ta minulá byla Rendyčka, tentokrát v Klubu na filmu Krásný Serge. Na kondici jsme se totiž domluvili, že každou 2. schůzku věnujeme sportu, tělesné pohodě, abychom se zlepšili. Kondici dr Rummunde. Dr Klubovny se scházíme silně roztroušeně a tak se Flekher nestihl své zajímavé řeči o našem zájmu o oddíl. Potom nám Špalek vyprávěl o přednášce o Rummundu, na které byl na Hvězdárně ve čtvrtek 15.1. ještě s několika jiými lidmi. Přednáška ho zaujala, takže se jeho vyprávění silně protáhlo. Pak nás Flekher lákal na běh Béla dopa, kde se jí rozdávají pomeranče, ale ani to nemohlo per větší dodatečné lákadlo. Potom jsme rozdávali lístky na Limnédrvéko Joca a Flekher lístky dr Semafora na Unversum. To už je nad všechno. Takže příště na Rendičce pod Petřínem ahoj:

Jarnička

ILUSTRATION BY HELENA ©

21. 6. 1981

Sice trochu pozdě, ale přece jsme si vzpomněly na naší kroniku.
Připadá nám, že se Marcela sice snažila cosi vytknout způsobu jejího vedení, ale nevyjádřila se příliš konkrétně.
Podle její rady jsme si prohlédly kroniku předešlou, ale rozdíl nám nepřipadal nijak třeskutý.
Proto si myslíme, že by byla velká škoda do kroniky na dále nezapisovat a pokusíme se stručně doplnit všechny chybějící akce.

Helena
a
Jarmila

27. ledna 1981

– plánovaná koudýlka se nekonala, pro nízkou účast Posejdónů.

---

31. ledna 1981

Několik členů oddílu zhlédlo představení v divadle Semafor nazvané „Pra pestré týdny v oblastním muzeu"

v hl. rolích:

Ludek Sobota
Miroslav Šimek
Petr Nárožný

5. 2. 1981

Opět část Poserdónů nastínila Senator

KDYBY TISÍC KLARINETŮ

(hl. role J. Suchý)

14. 2. HORY

Abychom neporušili pravidla, sešli jsme se již v 6.45 na Kosárkáči. Cesta proběhla hladce. Výjimečně jsme se všichni shodli na sjezdovkách. Od parkoviště na Medvědíně jsme se spustili na Hromovku, kde nebyla velká fronta a proto jsme zde setrvali. Část lidí však po několika jízdách dala přednost Medvědínu. Během odpoledne jsme se několikrát občerstvili a ohřáli v bufetu a asi ve 3/4 na čtyři se odebrali na autobus.
Cestou do Prahy se rozvíjely podivné debaty.
Rozešli jsme se okolo deváté hodiny večerní.

15. 2. KARBONÁŘI

Dnes se hrála středisková hra, kterou připravil Jaan.
Zúčastnily se všechny oddíly. Hráči se rozdělili do dvojic, z nichž každá představovala samostatnou pátrací agenturu.
Pronásledovaní byli karbonáři (většinou starší členové Sídlic)

Vítězem hry se stala agentura, která vypátrala ústřední listinu karbonářů, odpovídající jednomu stu životů.

Vyhrál Spregl se Sanem.

KLUBOVNA

Po hrozně dlouhé době jsme měli schůzku v klubovně.
Pan Daniel nám povídal o expedici na Makalu z roku 1973, které se také zúčastnil.
Promítaly se diapozitivy.
Tato přednáška byla velice zajímavá

17.2.1981.

Jazykového kurzu, konaného od 20.2. – do 1.3. se zúčastnil Fletcher, Jarka, Helena

1. 4. 3.

Poslední hory

I dnes jsme se sešli v 6⁴⁵. Tou dobou přešla přes naše území vlna teplého vzduchu, což zapříčinilo, že měli všichni kromě Petra, Makrely a Pavla běžky. Od autobusu jsme odcházeli za silného deště. Náš oddíl se vydal směrem na Boudu u Bílého Labe a dále. Když jsme došli k lariscovému poli, vznikl problém. Kam teď? Mikel byl v čele těch, kdo se chtěli střemhlav pustit do víru horských mástrah. Avšak Fletcher viděl již své svěřence nejméně půl metru pod kamenitou a sněhovou překryvkou. My, statečnější, jsme se tedy museli podřídit těm slabším

povaluám, jako je Špalek, Edita, Fletcher, Řehoř.

Ovšem ani cesta zpět nebyla bez obtíží. Naší turistickou akci jsme zakončili v Mléčném baru ve Špindlu. Nedá se říci, že by to bylo nepříjemné

Ahoj, příští zimu

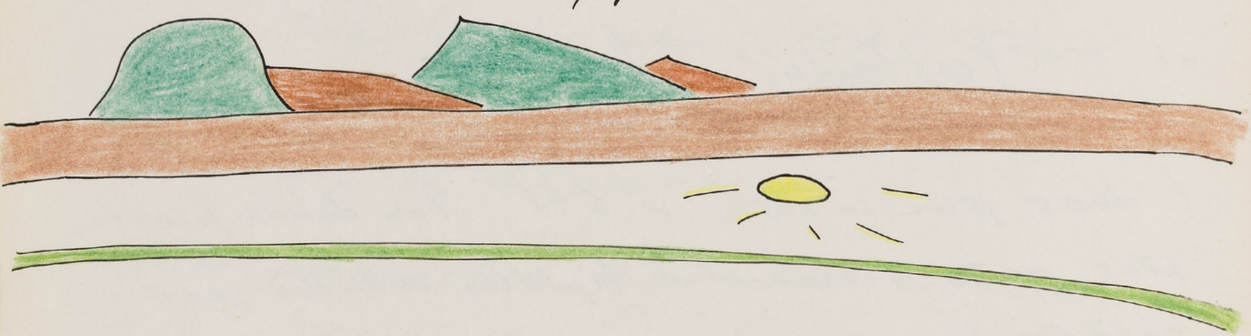

17.3. Dnes na programu:

Rak o Rumunsku

KLUBOVNA

24.3.

SCHůZKA

– v Helichovce

Nejdříve jsme hráli soft a potom jsme šli na koncert Spirituálů do Malostranské besedy. Hostem tam byl Chilský zpěvák a kytarista OSVALDO RODRIGES.

27.3.

– Přechod Velké Fatry –

Této akce se zúčastnili pouze:

Špalek

Edita

Fletcher

Jarka

31. 3. Schůzka

Dnes jsme trénovali soft. Děláme již pozvoly.

Místo konání: Ledenská plošť

---

4. Dubna NEDĚLE

Celodenní oprava lodí!

---

11. 4. PLOUČNICE

Tého dne se zúčastnil náš oddíl, Tresko-vé, Vrgosové a Slavie. Na průzkum této řeky jel Senty. Když jsme přijeli k řece většina lidí ji přeletěla. Byl to lodiž asi 2 m široký veledoz. Dělali jsme jako nic a snadně jsme se pouštěli do zdobá-vání přeráží v podobě meandrů. To vše jsme snášeli hrdinně. Když jsme se však dosta-li k místům, kde se ta řeka rozlévala do šíře asi 5 m a dosahovala hloubky asi 12 cm, měli jsme toho dost. Už jsme plánovali jak
aroleit

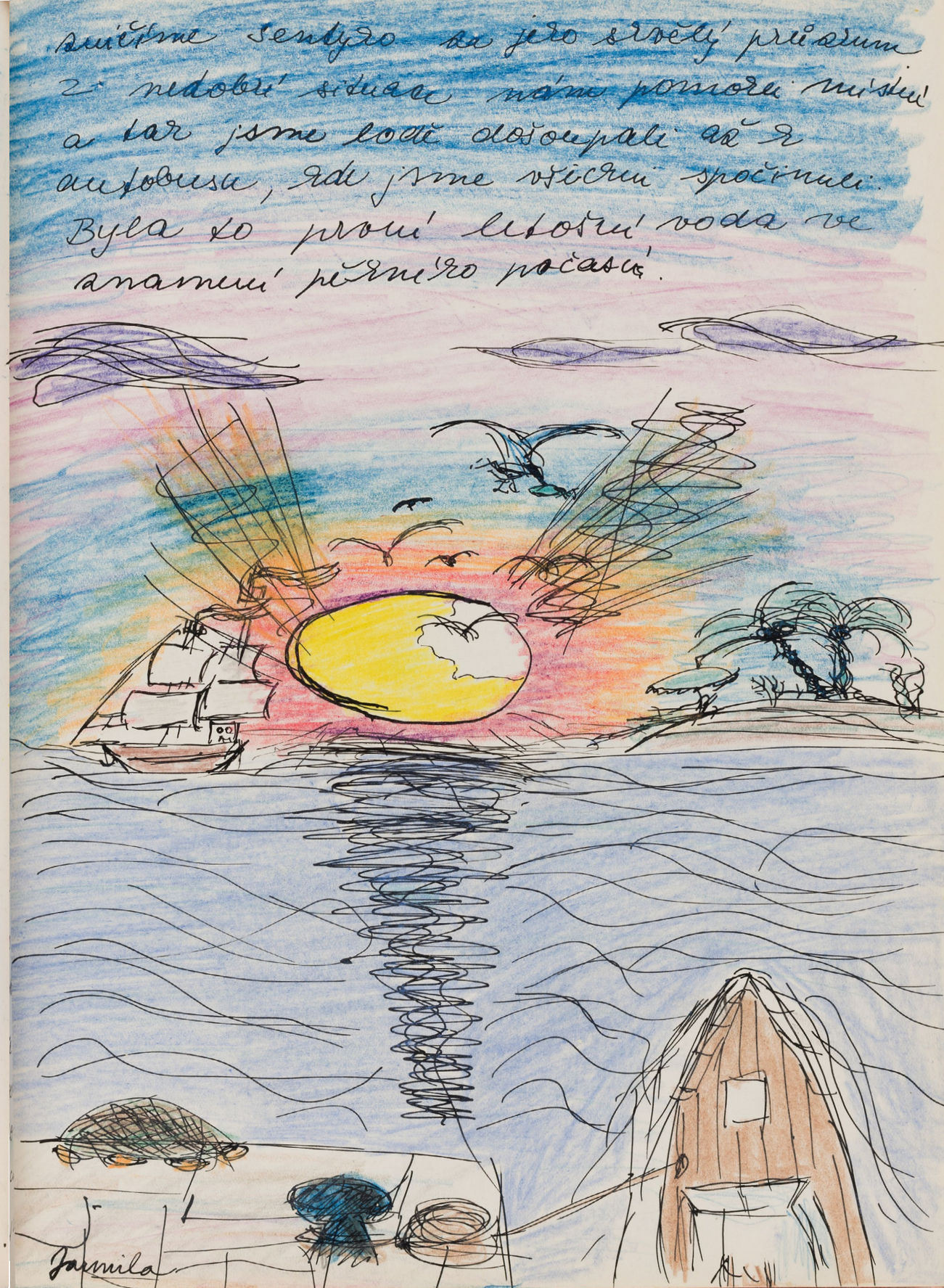

14. dubna

Na této schůzce jsme si nejprve zahráli softíček na Letné a pak jsme důkladně plánovali Robinsonádu.

Dnes 17.4. jsme shlédli v Pourepu zajímavý film „Umírání za dlouhého dne"

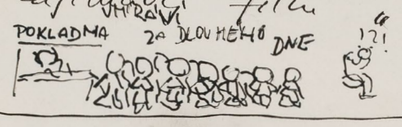

Robinsonáda

PŘEČETL

21. 4.

Sešlo se nás velmi málo a připravovala se **LIGA**

24. 4.

I. DEN SOFTOVÉHO TURNAJE

V půl páté jsme se sešli na Letné.
Všechny oddíly připravené se bít ze všech sil.
Argonauti nad námi přesvědčivě zvítězili.
Ještě přesvědčivěji zvítězil Theseus nad Směskou.

25. 4.

Dnešní odpoledne patřilo opět softu.

Hráli jsme proti Theseům a Argošové proti Směsce.

Poražený: opět Poseidon a Směska

26. 4. neděle

Večer jsme si ještě zahráli, přátelské utkání spolu s rozhodčími (Slávisty).

Byla plánovaná liga, leč pro neschopnost organizátorů se nekonala.
Zahráli jsme si tudíž jen finálové zápasy v softu.

Poseidon x Směska	Argonauti x Theseus
- konečně jsme vyhráli a tím si obhájili 3. místo v turnaji	- po téměř vyrovnaném boji nakonec Argonauti zvítězili, získali 1. místo
- Směska skončila 4.	- Theseus - 2. místo

Teď už následovalo jen slavnostní vyhlášení vítězů a rozdání cen.

Argo - (1.) - 4 polár. dorty
Thes. - (2.) - 3 polár. dorty
Posej. - (3.) - 2 polár. dorty
Směs. - (4.) - 1 polár. dort

KLUBOVNA

28. dubna

- plánovali jsme Rumunsko
- organizační věci ohledně Otavy

OTAVA

30.4. – 3.5.

Tato vodá je opět středisková akce.
Dojeli jsme na místo, asi 2km pod Čeňkárnu, vyložili lodě a přesunuli na první noclehování. Spali jsme přímo komfortně, pod střechou a na postelích. Ráno jsme se probudili asi kolem osmé hodiny a začali se hotovit k vyplutí. Po deštěm předešlého dne byly vlny a proud přímo obrovské a voda tak ledová, že když jsem si do ní šáhla, měla jsem pocit, že jestli se udělám, tak to těžko přežiju. Jediný Špalek se odvážil a vynesl si svůj singl kajáček asi o tolik výš a jel to až k nám, téměř s úspěchem – vrátil se asi 5 m před cílem. Při vytahování Špalka a jiných neznámých nešťastníků se část z nás řádně namočila. Konečně jsme vyjeli.
Marcela s Janou se asi po půl hodině jízdy udělaly a lodě pustily po proudu. Fletcher s Kremsou jí chytli až v Sušici, kam doběhli pěšky. To byl první a zdaleka ne poslední karambol tohoto dne.

Na jezech měla totiž většina z nás také velkou příležitost vykoupání, kterou kdekdo využil. Byl to velmi namáhavý den a proto v Sušici, kde jsme se stavovali na jídle, většina z nás chtěla přenocovat. Jelikož začalo pršet a nám se vůbec nechtělo stavět stany, několik průzkumníků se vydalo shánět nocleh. Všechny možnosti a naděje padly, takže jsme se uložili ke spánku na fotbalové tribuně, kde to značně protahovalo. Večer byla zpívanda.

Druhý den nás probudilo nadávání místních hlídačů tohoto sportovního areálku, kteří se velmi rozčilovali, že jsme jim večer běhali na běžecké dráze a byly tam tím pádem šlápoty. Tento nedostatek jsme však brzy napravili a začali se nalodovat. První jez jsme objeli postranním kanálem a druhý, pokud vím, se sjel také celkem bez obtíží. Počasí nám přálo, a tak vládla resumé dobrá nálada. Ubáborili jsme se tentokrát na louce u lesa, kde jsme rychle postavili stany a šli se na chvíli ohřát k ohni Theseů. Najednou se totiž značně ochladilo a každý tušil ne zrovna příjemnou noc.
Fletcher nám přečetl před spaním pohádku Stepana Zwerga „Kulhonoh", a to už jsme se rozlezli do stanů a snažili se usnout. Klepali jsme kosu až do rána a když konečně začalo sluníčko trochu vyhřívat stany, přišel nás Fletcher vytáhnout ze spacáků. Z Horažďovic, kde jsme nocovali, jsme vyjeli dost brzo, protože do Katovic, kde čekal autobus, to byl ještě pěkný kousek. Oproti předešlým dnům jsme dnes museli docela dost pádlovat, takže když jsme konečně z dálky uviděli autobusek s vlekem, nikdo se nezlobil. Cestou domů jsme zpívali (nebo spali).
Kolem půl osmé jsme byli na Kosárkách a rozešli se domů.

Ahoj

V. V. úterý

- schůzka: organizační věci ohledně Sázavy, každý dal 50 Kčs

XII. V. úterý

- schůzka: na programu – hraní kuliček, nejrůznější hry a hříčky

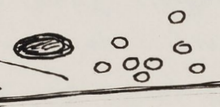

plánovaná hudba – se nekonala

Sázava 17.5.

Ve ¾ na 7 jsme sešli na Kosárkáči, naložili lodě a vyjeli.

19.5. KLUBOVNA

23.5. – 24.5.

Berounka

Na Berounku se odjíždělo již v pátek odpoledne. Já, Jarmila a Fletcher jsme přijeli za ostatními až v sobotu ráno. Dojeli jsme do Planě a z nádraží jsme autobusem dojeli až k místu, kde ostatní spali. Této výpravy se zúčastnili: Bára, Petr, Midži, Jarka, Špalek, Jumbo, Patka, Edita a její kamarádka Alena. Jeli jsme na úplně nově zakoupených lodích „Tučňáčích". Protože jsme měli vjet celkem 70km, vyrazili jsme neuvěřitelnou rychlostí, aby už jsme s Jarcou brzo odpadly a tak se na nás přivalil nezadržitel-

ný proud tančících rad. Vezy se jeli asi tři a ostat-
ní se přetahovali. Berounka je řeka silně okeskorisk!!
Cestou jsme si prohlédli hrad Křivoklát a bouřského tábora
Argonautů. Večer přemluvila Edita nějakého domorod-
ce, aby nás nechal přespat ve stodole. Tento den jsme
zakončili zpívánkou.
Druhý den nás čekalo asi jen 20km, takže jsme se
stavili u Skryjských jezírek, kde Jarka dala koupel.
Když jsme dojeli do obce Křivoklát začalo pořád
pršet. Lodě jsme uložili do školy a šli jsme se
schovat na nádraží před deštěm. Byli jsme všichni
ztuhlí a tak zpáteční cesta vlakem byla vlastně než
ponurá.

26. Května

Na dnešní schůzce jsme trénovali na
Regatu. Tento trénink se však záhy
změnil ve všeobecné cálání a běžení
do hnědé Vltavy.

27. 5.

REGATA

Začala slavnostním nástupem všech oddí-
lů a vylosováním pořadí posádek v jednot-
livých rozjezdech.

V prvním rozjezdu se silného povzbuzování
ujali Theseové, druhé byla posádka Poseid-
ónu (Bédla, Špulka, Skanda, Mikki), třetí
byli Argonauti.

Ve druhém rozjezdu zvítězili Argové,
druhý byl opět Poseidón (Jarda, Jasmína,
Pich a Já) a třetí Theseus.

⋮

Konečné pořadí, které se rozhodlo ve finále:

1. Theseus
2. Argonauti
3. Poseidón

Theseus tedy pro tento rok přenesl pro nás
pohárek.

2. 5. schůzka

Berounka

9.6. MARAKAIBO

Při dnešní schůzce jsme se vrátili k dávné oddílové hře Marakaibo. Na suchu byli obránci Mikel, Midas, Béďa a Standa a všichni ostatní byli útočníci z vody. Měli za úkol ukořistit vlajku a vyvěsit ji z okna kluborny. Hra přešla v promyšlený boj, do kterého bohužel zasáhli ze sousedství rybáři, kterým se nelíbilo, že invaze prochází přes jejich území.

2x se nám podařilo vyvěsit vlajku i přes vydatnou obranu kluborny.

Hra skončila asi v 7, protože Fletcher šel na koncert Pražského jara a všichni ostatní se pomalu trousili domů.

17